

Til kapitel 16: Brancheaftaler som alternativ til regulering

Til § 59

Anvendelse af brancheaftaler som alternativ til bekendtgørelsesregulering skal ses som en mulighed for at opnå markedsmæssige og fleksible løsninger på de praktiske problemer forbundet med indgåelse af aftaler om samtrafik. Brancheaftaler kendes allerede fra den nugældende samtrafiklovgivning, men den nugældende lovgivning indeholder ikke egentlige regler om fastsættelse af rammerne for indgåelse af denne type af aftaler.

Det fremgår af den politiske principaftale af 8. september 1999, at rammerne for forhandlinger om brancheaftaler skal forbedres, og at forhandlingerne skal ske i løbende samspil med Forskningsministeriet og Telestyrelsen for at undgå afsporing og deraf følgende tabt tid. For at udmønte den politiske principaftale af 8. september 1999 indeholder §§ 59 og 60 en række krav og betingelser i forbindelse med forhandlinger om brancheaftaler, der indgås efter aftale med enten forskningsministeren eller Telestyrelsen.

Såvel forskningsministeren som Telestyrelsen kan indgå aftale med udbydere af telenet eller teletjenester og andre relevante brancheaktører om, at der i brancheregi forhandles og indgås en aftale, der træder i stedet for bekendtgørelsesregulering.

Hvorvidt det er forskningsministeren eller Telestyrelsen, der i det konkrete tilfælde indgår en aftale med branchen, afhænger af hvilken type af regulering, som brancheaftalen skal træde i stedet for, dvs., om aftalen skal træde i stedet for regulering, som forskningsministeren har kompetence til at udstede, eller træde i stedet for regulering, som henhører under Telestyrelsens kompetence.

Forskningsministeren vil typisk kunne indgå aftale med branchen om forhandling og indgåelse af aftaler, der f.eks. vedrører kontraktbetingelser i forbindelse med indgåelse af aftaler om samtrafik. Det følger således af § 53, at forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgåelse af aftaler om samtrafik, herunder fastsætte minimumskrav til hvilke vilkår m.v. sådanne aftaler skal indeholde. Det fremgår af § 53, at også parter, som omfattet af § 44, er omfattet af regler med hjemmel i denne bestemmelse. Dette faktum indebærer dog ikke, at der forudsættes indgået en brancheaftale med disse parter i det omfang forskningsministeren undlader at fastsætte regler efter § 53, og i stedet overlader det til brancheaktørerne at indgå en aftale herom. Brancheaftalerne forudsættes således alene indgået af udbydere af telenet eller teletjenester (foruden andre relevante brancheaktører).

Telestyrelsen vil typisk kunne indgå aftale med branchen om forhandling og indgåelse af aftaler, der vedrører f.eks. den tekniske definition af samtrafikprodukter eller nærmere betingelser for udveksling af trafikken mellem telenettene. Dette vil ligge i forlængelse af Telestyrelsens kompetence til at udstede nærmere regler om hvilke produkter, ydelser m.v., der er omfattet af § 40, stk. 1, 2 og 4, samt regler om, hvilke tjenester og grundlæggende bærertjenester, øvrige tjenester og faciliteter m.v., der er omfattet af samtrafikreguleringen, jf. § 40, stk. 6.

Endvidere vil brancheaftaler f.eks. kunne erstatte bekendtgørelsesregulering efter § 50 og § 57, stk. 5.

Den pågældende myndighed vil efter almindelige aftaleretlige regler have mulighed for at ophæve en aftale f.eks. i tilfælde af misligholdelse.

De brancheaftaler, som i dag er indgået, berøres ikke umiddelbart af den nye regulering af brancheaftaler, og disse aftaler kan således umiddelbart fortsætte. Imidlertid vil såvel forskningsministeren som Telestyrelsen efter de nye regler kunne indgå aftale med branchen om ændring af gældende aftaler eller om at erstatte eksisterende aftaler med nye aftaler, som udarbejdes efter regelsættet i denne lov. Såfremt branchen selv på eget initiativ ønsker at foretage ændringer i gældende aftaler, kan branchen selv sagt gøre dette. Forskningsministeren eller Telestyrelsen vil imidlertid skulle vurdere ændringer i gældende aftaler i henhold til bestemmelserne i denne lov med henblik på at vurdere, om aftalerne opfylder de krav, der i denne lov stilles, for at brancheaftalerne kan træde i stedet for bekendtgørelsesregulering, jf. § 60.

Bestemmelsen indebærer ingen begrænsning i mulighederne for, at brancheaktørerne kan vælge at indgå aftaler om andre forhold end de i denne bestemmelse oplistede, herunder f.eks. at branchen internt foretager en art høringsprocedure eksempelvis over Tele Danmarks standardtilbud. Sådanne aftaler og procedurer vil dog ikke få status af en egentlig brancheaftale, der er uden for Telestyrelsens almindelige tilsynsforpligtelser og kan således ikke træde i stedet for eller erstatte gældende regulering.

Til § 60

§ 60 oplister en række krav til de aftaler, som indgås mellem branchen og den pågældende myndighed om i brancheregi at forhandle og indgå en brancheaftale som alternativ til bekendtgørelsesregulering. Kravene skal opfyldes af branchen, for at aftalen kan godkendes af den pågældende myndighed. Alle de i § 60, nr. 1-7, oplistede krav skal være opfyldt. En række af kravene kendes i dag fra miljøområdet, hvor miljømi-